

“ಅವರ ಮಾವ ಬಂದು ಕರಕೊಂಡು ಹೋದ್ದು.”

“ಅವನು ವಾಪಸು ಬರಾನಾ? ಏನಾದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದು?”

ಸಂಜೀವ್ ಗೈಣಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ “ಕಾಟು ಕೂಡಾ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

ಅವರು ಮತ್ತೆ ವಾಪಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದೆರಡು ವಾರಗಳ ನಂತರ ವ್ಯಾನ್ ಬಂದು ಬಂದು, ಅವನ ಮನೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಯ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಆ ಮನೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಕ ನಮ್ಮಪ್ಪು ಆ ಉರಿಂದ ಬೇರೆ ಉರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಕೆಯಾಗಿ ಹೊರಡುವ ತನಕ ಖಾಲಿಯಿತ್ತು. ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ರಿಚಿಯಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಮಿಕ್ಕು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳ ಕಟ್ಟು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಆಸೆಯಿತ್ತು. ಅದರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವು ಎಂದು ಅವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು.

ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ರಿಚಿಯ ನೆನಪು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವನಿಗೂಂದು ಗಾಥವಾದ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದ ಕನಸು ಬೆದ್ದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅವನ ನೆನಪಾಯ್ತು.

ಮಹೇಶ್ ನಟರಾಜನ್

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿರುವ ಮಹೇಶ್ ವೃತ್ತಿಯಂದ ಆಪ್ತಸಮಾಲೋಚಕರು. ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಹುಮುಖ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ಮಾಧ್ಯಮವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಲವು ಫೋನ್‌ನೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವಾಗ ‘ಅಕ್ಸಾತ್ ಹೇಗಾದೆ ಹೇಗೆ?’ ಎನ್ನು ವಿಭಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಅದು ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ‘ಹಿಂಕ್ ಶೈವ್’ ಎನ್ನು ವಿವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಥಾಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ವಸುಧೀಂದ್ರ

ಸಣ್ಣಕೆಂಪಾರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಅನುವಾದಕ ವಸುಧೀಂದ್ರ ‘ಭಂದ ಪ್ರಸ್ತರ’ ಎಂಬ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರ್ದ್ದಾರೆ. ಬಳಾರಿಯ ಸಂಕೊರು ಅವರ ಉಳಿಯ. ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಫ್ರೋವೆರ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿ ಪ್ರಸ್ತರ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೋಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಅನುವಾದಗಳ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಿಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.